

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Die XXIII. Julii. In Festo Sancti Liborii Episcopi, et
Confessoris**

[Paderborn], ca. 1793

In III. Nocturno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60433)

set; quo illum ab ejusmodi erroribus per
 novum Patronum, ac Intercessorem apud
 Deum revocaret, divino monitu ab Al-
 drico Cenomanensi Antistite, Liborii Cor-
 pus impetravit, et maxima cum celebri-
 tate suscepit, anno salutis octingentesimo
 trigesimo sexto. Sacrae Reliquiae cum
 transferrentur, omnes illas Regiones mira-
 signorum frequentia illustrarunt, quorum
 fama in dies percrebescente, magnum
 ubique Liborii nomen esse coepit. Sed
 ejus virtus contra nephryticos dolores
 praecipue clarescit, continuis testata be-
 neficiis, ob quae peculiari fidelium pie-
 tate multis in regionibus celebratur. Tu
 autem.

Rc. 6. Non recedet memoria ejus, * Et
 nomen ejus requiretur * A generatione in
 generationem.

V. Habet vitam aeternam, et in judi-
 cium non venit, sed transit a morte ad
 vitam. Et nomen.

Gloria. A generatione.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. Dum Corpus Sancti Antistitis ad
 Baduradum mittitur, fulgentibus prodi-
 giis, hoc magna turba sequitur.

Ant. 8. Antiochi in Brunsvicensi exempla renovantur; Reliquiae ablatae impense a Deo vindicantur.

Ant. 9. Pretiosa tandem pignora Padera rursus accipit; jugiaque caeli munera, manantia ex illis recipit.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum. Cap. 25.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et rel.

Homilia S. Gregorii Pap.

Hom. 9. in Evang. circa med.

Bene (fratres charissimi) alia quinque (talenta), vel alia duo in lucrum venisse referuntur: quia dum utrique sexui praedicatio impenditur, quasi accepta talenta geminantur. Sed is qui unum talentum acceperat, abiens fodit in terram, et abscondit pecuniam domini sui. Talentum in terra abscondere, est acceptum ingenium terrenis actibus implicare, lucrum spiritale non quaerere, cor a terrenis cogitationibus nunquam levare. Sunt namque nonnulli, qui donum intelligentiae

perceperunt: sed tamen sola, quae carnis sunt, sapiunt. De quibus per prophetam dicitur: Sapientes sunt, ut faciant mala; bene autem facere nescierunt. Sed Dominus qui quinque talenta contulit, rationem positurus redit: quia is, qui nunc pie spiritalia dona tribuit, districte in iudicio merita exquirat: quid quisque accepit, considerat, quod lucrum de acceptis reportet, penset. Servus qui geminata talenta retulit, a Domino laudatur, atque ad aeternam remunerationem intromittitur, cum ei voce Dominica dicitur: Euge, serve bone, et fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium Domini tui. Pauca quippe bona sunt omnia praesentis vitae, quamlibet multa esse videantur, comparatione retributionis aeternae. Sed tunc fidelis servus super multa constituitur, quando devicta omnis corruptionis molestia, de aeternis gaudiis in illa caelesti Sede gloriatur. Tunc ad Domini sui gaudium perfecte intromittitur, quando in aeterna illa patria assumptus, atque Angelorum coetibus admixtus, sic interius gaudet de munere, ut non sit jam, quod exterius doleat de corruptione. Tu autem.

R. 7. Ossa Prophetarum pullulent de loco suo, * Nam corroboraverunt Jacob, et redemerunt se in fide virtutis.

v. Ossa ipsius visitata sunt, et post mortem prophetaverunt. * Nam corroboraverunt.

Lectio VIII.

Pigrum vero servum qua sententia feriat, audiamus. Tollite ab eo talentum, et date ei qui habet decem talenta. Opportunum valde videbatur, ut cum a malo servo unum talentum tollitur, ei potius qui duo, quam qui quinque talenta acceperat, daretur. Illi enim magis dari debuit, qui minus, quam qui plus habuit. Sed, sicut superius diximus, per quinque talenta, quinque videlicet sensus, idest exteriorum scientia designatur; per duo autem, intellectus, et operatio exprimitur. Plus ergo habuit, qui duo, quam qui quinque talenta perceperat; quia qui per quinque talenta exteriorum administrationem meruit, ab intellectu interiorum adhuc vacuus fuit. Unum ergo talentum, quod intellectum significare diximus, illi dari debuit, qui bene exteriora, quae acceperat, ministravit. Quod quotidie in sancta cernimus ecclesia, quia plerique

dum bene ministrant exteriora, quae accipiunt, per adjunctam gratiam, ad intellectum quoque mysticum perducuntur: ut etiam de interna intelligentia polleant, qui exteriora fideliter administrant. Generalis etiam mox sententia subditur: omni enim habenti dabitur, et abundabit: ei autem, qui non habet, et quod videtur habere, auferetur ab eo. Habenti namque dabitur, et abundabit, quia quisque charitatem non habet, etiam dona, quae percepisse videbatur, amittit. Unde necesse est, fratres mei, ut per omne, quod agitis, erga charitatis custodiam vigiletis. Caritas autem vera est, amicum diligere in Deum, et inimicum diligere propter Deum. Quam quisquis non habet, omne bonum amittit, quod habet, talento, quod acceperat, privatur, et juxta Dominicam sententiam in exteriores tenebras mittitur. Tu autem.

R. 8. Agnovit Christianus, manifestam Dei virtutem in semetipso conspiciens, quod * Rapinae impiorum detrahent eos, * Et anni impiorum breviabuntur.

V. Custodit Dominus omnia ossa Sanctorum suorum, unum ex his non conteretur. * Rapinae.

Gloria. * Et anni.

Lectio IX.

Talentum quippe ab unoquoque nostrum venturus Judex exigit, quantum dedit. Ut ergo de talenti sui ratione, redeunte Domino, quisque securus sit, cum tremore penset quotidie, quid accepit. Ecce namque jam juxta est, ut ille, qui profectus, est redeat. Quasi quippe peregre abiit, qui scilicet de hac terra, in qua natus est, longe discessit, sed profecto revertitur, ut de talentis rationes ponat; quia si a bona actione torpescimus, de ipsis donis quae contulit, nos districtius judicat. Consideremus ergo, quae accepimus, atque in eorum erogatione vigilemus. Nulla nos a spiritali opere terrena cura impediat, ne si in terra talentum absconditur, talenti Dominus ad iracundiam provocetur. Piger etenim servus, cum jam culpas Judex examinat, talentum de terra levat: quia sunt plerique, qui tunc se a terrenis desideriis, vel operibus subtrahunt, quando jam per animadversionem Judicis ad aeternum supplicium trahuntur. Ante ergo de talenti nostri ponenda ratione vigilemus, ut cum jam Judex ad feriendum imminet, lucrum nos, quod fecimus, excuset. Tu autem. *Cantic. Te Deum.*

AD